

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/60/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5818010302
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Polka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5818010302.6

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a JUDr. Moniky Liptákovej, na verejnom zasadnutí konanom 12. novembra 2019 prejednal odvolanie podané obžalovaným PhDr. O. I., nar. X.X.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 6T/125/2018-190 zo dňa 13.6.2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného PhDr. O. I. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, č.k. 6T/125/2018-190 zo dňa 13.6.2019 bol obžalovaný PhDr. O. I. uznaný za vinného, že:

dňa 01.12.2017 v čase o 09.44 hod. v stave vylučujúcom spôsobilosť viedol osobné motorové vozidlo zn. Volkswagen Touran, s evidenčnými číslami TS 336 BL po ceste II/520 v smere z mesta Trstená do obce Čimhová, kde bol pred rodinným domom č. XXX v obci F. predpísaným spôsobom zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Trstená, kde počas kontroly sa podrobil dychovej skúške do elektronického merača zn. AlcoQuant 6020 plus, sériové číslo: A410037, ktorým mu bola dňa 01.12.2017 v čase o 09.52 hod. nameraná hodnota 0,93 mg/l alkoholu v dychu,

čím spáchal prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. Za to bol odsúdený podľa § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., na peňažný trest vo výmere 500,- (päťsto) eur. Pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený mu súd ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 21 (dvadsaťjeden) dní. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák. súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 2 (dva) roky.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 13.6.2019 vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a po poučení o opravnom prostriedku obžalovaný prehlásil, že zahlasuje odvolanie voči všetkým výrokom. Prokurátor sa k právu podať odvolanie nevyjadril.

Dňa 21.6.2019 súdu prvého stupňa bolo doručené odvolanie obžalovaného PhDr. O. I., podané prostredníctvom obhajcu, ktorý v podstatnom uviedol v odvolaní nasledovné argumenty:

„Počas dokazovania v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, boli zistené nasledovné skutočnosti:

Obžalovaný od začiatku popiera spáchanie skutku, ktorý je mu kladený obžalobou.

Na hlavnom pojednávaní dňa 26.2.2019 sa podrobne vyjadril ku skutočnosti, ktorá je predmetom obžaloby, teda uviedol nasledovné skutočnosti:

Nikdy by som nepožil tento liek, aby som viedol motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky. Nebol som si vedomý toho, že som pod vplyvom návykovej látky a že budem vykonávať zamestnanie alebo činnosť, pri ktorých by som mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí. Ja som si neprivodil vplyvom návykovej látky stav vylučujúci spôsobilosť vykonávať zamestnanie alebo činnosť, pri ktorých by som mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí.

V zmysle ust. § 130 ods. 5 Tr. zák. návykovou látkou podľa tohto zákona rozumie alkohol, omamné látky, psychotropné a ostatné látky spôsobujúce ovplyvniť psychiku človeka alebo ovládacie alebo rozpoznávacíe schopnosti alebo sociálne správanie.

Ja som si nevedel vysvetliť, že ako je možné, že som nafúkal alkohol v dychu, ale potom som rozmýšľal, z čoho som mohol nafúkať a uvedomil som si, že som pred jazdou zjedol dve kolieska klobásy z diviny a užil som liek tinctúra amara. To bolo všetko, čo som pred jazdou zjedol a vypil. Predmetný liek som ja vtedy pred jazdou užil na dvakrát, užil som ho preto, že mám problém s tráviacim traktom. Prvýkrát som vypil asi polovicu tejto fľaše, ktorú som mal dlhšie kúpenú doma, bola zakúpená v lekárni v areáli nemocnice v Trstenej. Na druhý krát som vypil nie celú druhú polovicu z tej fľaše. Prvú polovicu som vypil niečo pred pol deviatou ráno, asi o 08:20 - 08:25 a tú druhú polovicu, z ktorej ešte niečo vo fľaši ostalo, asi po nejakých 15 minútach, o cca 08:40 hod.

Tento liek je voľnopredajný, mne ho odporučila moja lekárka MUDr. T. K., že keď mi bude zle, aby som ho užil. Ona mi iba povedala, že keď sa budem cítiť zle, aby som ho užil, aby som si dávky rozložil podľa potreby. Zloženie tohto lieku nie je vôbec na ňom napísané, ani dávkovanie. Ja neviem, či tento liek majú v lekárni a rozlievajú ho do menších fliaš, či to lekáreň vyrába sama, alebo či to odniekiaľ majú dovážané. Pri nákupe tohto lieku som nebol v lekárni poučený o spôsobe jeho užívania. Ja som iba nevedel z čoho som nafúkal. Ale vedel som, že som zjedol iba tie dve kolieska diviny a užil ten liek. Tento liek má veľmi horkú chuť až korenistú. Ja som necítil po požití tohto lieku žiadnu únavu. Čo sa týka choroby, ktorú som spomínal, problémy s tráviacim traktom, táto choroba mi bola diagnostikovaná MUDr. T. K. v 8. až 9. mesiaci 2017, presné dátumy si nepamätám.

Máme za to, že vykonaným dokazovaním v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní nebolo preukázané, že sa obžalovaný dopustil skutku popísaného v obžalobe a to vo vzťahu k subjektívnej stránke trestného činu. Subjektívna stránka uvedeného trestného činu vyžaduje úmyselné zavinenie v zmysle § 15 písm. a), b), Tr. zák., ktoré zahŕňa vedomie páchatel'a, že po užití návykovej látky vykonáva zamestnanie, alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí, alebo spôsobiť značnú škodu na majetku.

Tu poukazujeme na základné zásady trestného konania, zásada zistenia skutkového stavu veci bez dôvodných pochybností a vyhľadávacia zásada v zmysle ust. § 2 ods. 10 Trestného poriadku. Zároveň poukazujeme na procesné pravidlo uvedené v teórii Trestného práva, že obvinený nie je povinný dokazovať svoju nevinu, teda podľa nášho názoru vina klienta je sporná, výsledky dokazovania sú neúplné, protirečia si a nevedú k jednoznačnému záveru o jeho vine.

Zásada In dubio pro reo je logickým dôsledkom zásady prezumpcie neviny vo veľmi úzkej spojitosti so zásadou zistenia skutkového stavu veci bez dôvodných pochybností.

Len po náležitom a nepochybnom preukázaní viny obvineného možno vysloviť odsudzujúci rozsudok. Ak však vina nie je jednoznačne preukázaná, musí súd obvineného spod obžaloby oslobodiť.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, navrhujeme aby Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v zmysle ust. § 321 ods. 1 písm. b), c), d), e) Tr. poriadku rozhodol takto:

Odvolací súd zrušuje rozsudok Okresného súdu v Námestove, sp. zn. 6T/125/2018 zo dňa 13.6.2019 a vec vracia Okresnému súdu v Námestove na nové prejednanie a rozhodnutie."

Dňa 8.7.2019 súdu prvého stupňa bolo doručené doplnenie dôvodov odvolania obžalovaného PhDr. O. I., podané prostredníctvom obhajcu, v ktorom uviedol:

„Na hlavnom pojednávaní dňa 13.6.2019 sme súdu predložili písomné vyjadrenie k znaleckému posudku znalca MUDr. Ľubomíra Straku, č. 68/2019. Toto vyjadrenie tvorí súčasť spisového materiálu. K vyššie uvedenému poukazujeme, že znalec ako osoba odlišná od orgánov činných v trestnom konaní a súdu. Znalec musí byť objektívny, nezaujatý, jeho úlohou nie je vykonávať dokazovanie, hodnotiť dôkazy, riešiť právne otázky, ale jeho úlohou je vyjadrovať sa k skutkovým odborným otázkam, ktoré spadajú do jeho kompetencie (t. j. do oblastí, v ktorej je zapísaný v zozname znalcov) a namietali sme okrem iného, nasledovné (k jednotlivým otázkam ZP 1. - 8.):

1. K otázke č. 1: Znalec tvrdí, že nie je možné vypiť tak veľké množstvo tinktúry pričom sa opiera o zloženie tinktúry. Obžalovanému v nevedomosti o škodlivosti nadmerného užitia doplnku nič podľa nášho

názoru fyzicky nebráni užiť aj vyššie dávky. Znalec nad rozsah svojej kompetencie hodnotí výpoveď obvineného a označuje za účelovú.

2. K otázke č. 3: Zistenie zloženia lieku jeho užitím je podľa nášho názoru nemožné. V prvom rade predpokladá, že osoba, ktorá určitú látku užije, musí ju poznať, avšak musí si byť vedomá toho, že neexistuje žiadna iná látka rovnakej alebo podobnej chuti a zápachu. Pokiaľ túto vedomosť užívateľ nemá, môže sa mu síce javiť liek chuťou a pachom podobný alkoholu (pokiaľ alkohol pozná, tak ako tvrdí znalec), avšak nevylučuje to skutočnosť, že podobné chuťové a pachové vlastnosti má aj iná látka napr. rôzne príchute (v nevedomosti) a preto ju užíva vo vedomí, že alkohol neobsahuje. Naviac poukazujeme, že tinktúra je silne horká po bylinkách a chuť a vôňa po alkohole môže byť potlačená. Podľa nášho názoru má zameniteľnú chuť a vôňu vďaka výťažkom špecifických rastlín.

3. K otázke č. 5: Znalec sa odvoláva § 33 Vyhlášky MZ SR č. 129/2012 Z.z. o požiadavkách na správnu lekárenskú prax cit.: § 33 Dispenzácia liekov, zdravotníckych pomôcok a dietetických potravín

(1) Dispenzácia je informačná a poradenská činnosť o liekoch, zdravotníckych pomôckach a dietetických potravinách, ktorú vykonávajú osoby oprávnené vydávať lieky, zdravotnícke pomôcky a dietetické potraviny pre pacientov.

(2) Informácie a rady sa podávajú tak, aby sa dodržala účinnosť a bezpečnosť liečby liekmi, zdravotníckymi pomôckami a dietetickými potravinami.

Z uvedeného ustanovenia absolútne nevyplýva povinnosť lekárniky podávať informáciu o zložení lieku a nieto ešte aj výživového doplnku. Považujeme to skôr za nereálne pre absenciu vedomosti väčšiny kupujúcich o chemických a obchodných znalostiach a názvoch farmaceutických produktov. Dispenzácia = správne užívanie lieku. Naďalej trváme na tom, že tinktúra bola užitá v nevedomosti o obsahu alkoholu.

4. K otázke č. 6: Znalec uvádza, že užitie množstva 220 gramov výživového doplnku spôsobí závažné chemické poškodenie sliznice pažeráku a žalúdka. Pripúšťa možnú hospitalizáciu. Z uvedeného vyplýva, že za určitých okolností hospitalizácia nie je nutná. U obžalovaného O. I. nik po užití tinktúry neskúmal jeho zdravotné ťažkosti.

5. Vychádzajúc z ustálenia judikatúry v trestnom konaní, znalec podáva posudok iba v otázkach skutkových a to len z hľadiska svojej konkrétnej znaleckej odbornosti, ktorú nesmie prekročiť. Znalec nie je oprávnený ani hodnotiť dôkazy, ani robiť právne závery.

Tu poukazujeme na judikát najvyššieho súdu R 33/1981, R 11/1987-IV.

Do pozornosti dávame odborné vyjadrenie MUDr. I. C. MED-centrum, s.r.o., Kollárová 17, Martin, zo dňa 18.2.2018, doručené súdu dňa 22.2.2019, ktorý ako lekár - internista v odbornom vyjadrení uviedol okrem iného, nasledovné skutočnosti:

Pri vypracovaní odborného vyjadrenia som zistil, že na obale predmetného lieku Tinctura amara, ktorý pacient požil, nie je uvedený obsah alkoholu. Chuť daného lieku znemožňuje jednoznačne pacientovi posúdiť jeho zloženie, nakoľko je horký a má sťahujúce až anestetické účinky na sliznicu ústnej dutiny a chuťové poháriky.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, navrhujeme aby Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v zmysle ust. § 321 ods. 1 písm. b), c), d), e) Tr. poriadku rozhodol takto:

Odvolací súd zrušuje rozsudok Okresného súdu v Námestove, sp. zn. 6T/125/2018 zo dňa 13.6.2019 a vec vracia Okresnému súdu v Námestove na nové prejednanie a rozhodnutie.“

Súdny spis neobsahuje vyjadrenie príslušného prokurátora k odvolaniu obžalovaného PhDr. O. I..

Odvolací súd po splnení zákonom stanovených podmienok vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného PhDr. O. I..

Na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom prokurátor navrhol podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Na tomto mieste považuje krajský súd za potrebné vyjadriť sa k dôvodom vykonania verejného zasadnutia v neprítomnosti obžalovaného.

Verejné zasadnutie v konaní pred odvolacím súdom dňa 27.8.2019 bolo odročené z dôvodu dočasnej pracovnej neschopnosti obžalovaného. Svoju žiadosť o odročenie verejného zasadnutia, doručenú dňa 27.8.2019, odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu tým, že nie je schopný zúčastniť sa verejného zasadnutia bez rizika závažného zhoršenia svojho zdravotného stavu. Jeho tvrdenie bolo podložené

potvrdením o dočasnej pracovnej neschopnosti a potvrdením všeobecného lekára MUDr. T. K. o jeho zdravotnom stave.

Podaním doručeným krajskému súdu dňa 6.9.2019 MUDr. T. K. oznámila, že obžalovaný PhDr. O. I. je zdravotne spôsobilý zúčastniť sa verejného zasadnutia konaného dňa 24.9.2019.

Verejné zasadnutie v konaní pred odvolacím súdom dňa 24.9.2019 bolo odročené z dôvodu dočasnej pracovnej neschopnosti obžalovaného. Svoju žiadosť o odročenie verejného zasadnutia, doručeníu odvolaciemu súdu dňa 23.9.2019, odôvodnil prostredníctvom svoj obhajcu tým, že nie je schopný zúčastniť sa verejného zasadnutia bez rizika závažného zhoršenia svojho zdravotného stavu. Jeho tvrdenie bolo podložené potvrdením o dočasnej pracovnej neschopnosti a potvrdením lekárky MUDr. K. C. o jeho zdravotnom stave. Súčasťou žiadosti bol aj nález neurologickej ambulancie zo dňa 23.9.2019, v ktorom bolo zaznamenané, že v prípade pokračujúcich zdravotných problémov bude potrebná hospitalizácia pacienta. Predseda senátu verejné zasadnutie odročil s tým, že bude pribratá znalecká organizácia, ktorá sa vyjadrí k dôvodnosti a odbornosti záverov lekárky MUDr. K. C..

Podaním doručeným krajskému súdu dňa 11.10.2019 obžalovaný PhDr. O. I. požiadal o odročenie verejného zasadnutia, ktorého termín bol určený na deň 15.10.2019, a to z dôvodu, že jeho zdravotný stav mu neumožňuje zúčastniť sa verejného zasadnutia bez rizika závažného zhoršenia zdravotného stavu. Súčasťou žiadosti bolo aj potvrdenie lekárky MUDr. T. K., kde bolo oznámené, že obžalovaný PhDr. O. I. nie je zdravotne spôsobilý zúčastniť sa verejného zasadnutia, ktoré sa má konať dňa 15.10.2019. Dodala, že v čase od 1.10.2019 do 8.10.2019 bol obžalovaný hospitalizovaný na neurologickom oddelení v nemocnici. Podľa prepúšťacej správy bol ponechaný v dočasnej pracovnej neschopnosti.

Odborným vyjadrením znaleckej organizácie v odbore zdravotníctvo a farmácia zo dňa 11.10.2019 bolo zistené, že zdravotný stav obžalovaného PhDr. O. I. neumožňoval zúčastniť sa verejných zasadnutí konaných na odvolacom súde v dňoch 27.8.2019 a 24.9.2019 bez výrazného rizika zhoršenia jeho zdravotného stavu. V odbornom vyjadrení bolo tiež uvedené, že znalecká organizácia nenašla žiadny medicínsky dôvod neúčasti na verejnom zasadnutí dňa 15.10.2019 v prípade, ak nebol akútne zhoršený zdravotný stav v čase konania verejného zasadnutia dňa 15.10.2019. Bol reálny predpoklad, že medicínske dôvody prítomné v čase konania ostatných dvoch verejných zasadnutí už pominuli.

Predseda senátu zrušil termín verejného zasadnutia, ktoré sa malo konať dňa 15.10.2019, a určil nový termín na deň 12.11.2019.

Obžalovaný PhDr. O. I. podaním doručeným odvolaciemu súdu dňa 11.11.2019 požiadal súd o odročenie verejného zasadnutia, ktoré sa malo konať dňa 12.11.2019, a to z dôvodu, že jeho zdravotný stav mu neumožňuje zúčastniť sa tohto verejného zasadnutia bez rizika závažného zhoršenia zdravotného stavu. Uvedené podložil potvrdením o zdravotnom stave, vystavené lekárkou MUDr. T. K. zo dňa 11.11.2019. Uvedená lekárska správa bola však všeobecná, neodkazovala na žiadnu diagnózu ani zdravotné dôvody, pre ktoré by bol obžalovaný nespôsobilý zúčastniť sa verejného zasadnutia. V prípade, ak má súd akceptovať nepriaznivé zdravotné dôvody obžalovaného ako dôvod odročenia verejného zasadnutia, musia byť zdravotné dôvody jednoznačne a konkrétne popísané v správe od lekára. Nestačí len všeobecné konštatovanie, že obžalovaný nie je schopný zúčastniť sa verejného zasadnutia bez rizika závažného zhoršenia zdravotného stavu.

Dňa 12.11.2019 krajský súd telefonicky vyzval MUDr. O. C., aby sa vyjadrila, či zdravotný stav obžalovaného PhDr. O. I. mu umožní účasť na verejnom zasadnutí dňa 12.11.2019 bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu alebo z dôvodu nebezpečenstva rozšírenia nebezpečnej nakažlivej choroby. MUDr. O. C. oznámila súdu, že zdravotný stav obžalovaného PhDr. O. I. mu umožňuje účasť na verejnom zasadnutí dňa 12.11.2019 bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu alebo z dôvodu nebezpečenstva rozšírenia nebezpečnej nakažlivej choroby.

Dňa 12.11.2019 o 7.50 hod. bolo oznámené obžalovanému PhDr. O. I., že súd neakceptuje jeho ospravedlnenie neúčasti na verejnom zasadnutí konaného dňa 12.11.2019 zo zdravotných dôvodov a že verejné zasadnutie bude vykonané, a to s poukazom na lekársku správu zo dňa 12.11.2019.

Podľa § 293 ods. 3 Tr. por. verejné zasadnutie sa koná za prítomnosti obvineného.

Podľa § 293 ods. 8 Tr. por. ak obvinený hodnoverným spôsobom ospravedlní svoju neúčast' na verejnom zasadnutí a súčasne písomne požiada súd, aby sa verejné zasadnutie uskutočnilo za jeho prítomnosti, súd odročí verejné zasadnutie a určí deň, čas a miesto ďalšieho verejného zasadnutia.

Krajský súd predtým, ako rozhodol, že vykoná verejné zasadnutie bez prítomnosti obžalovaného, skúmal, či prejednaním veci odvolacím súdom bez prítomnosti obžalovaného nedôjde k porušeniu jeho ústavne garantovaného práva na prejednanie veci v jeho prítomnosti v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv garantovaných čl. 6 ods. 1, ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Právo obžalovaného osobne sa zúčastniť konania pred súdom je totiž i v judikatúre Európskeho súdu pre ľudské práva považované za základný prvok práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Preto konaním verejného zasadnutia v neprítomnosti obžalovaného nesmie byť súdne konanie ako celok dotknuté v takej miere a takým spôsobom, aby bolo pozbavené podstatných rysov a štandardov spravodlivého procesu.

Osobná prítomnosť obžalovaného v odvolacom konaní nie je až taká dôležitá ako v konaní pred prvostupňovým súdom. Ak však má odvolací súd preskúmať vec z hľadiska skutkového a právneho stavu a celkovo posúdiť otázku viny a nevinu, nemôže rozhodnúť o tejto otázke bez priameho posúdenia dôkazov, ktoré poskytne osobne obžalovaný na účely preukázania toho, že nespáchal skutok zakladajúci trestný čin.

Krajský súd sa riadne presvedčil, či zdravotný stav obžalovaného PhDr. O. I. mu umožňoval sa verejného zasadnutia účinne zúčastniť aj napriek tomu, že je práceneschopný. Po kladnom stanovisku ošetrojúceho lekára dňa 12.11.2019 vo veci konal v neprítomnosti obžalovaného, pretože mal na to splnené všetky zákonné podmienky a vo veci rozhodol.

Odvolací súd si v prípade rozhodovania o tom, že bude konať verejné zasadnutie o odvolaní bez prítomnosti obžalovaného, ktorý požiadal o odročenie verejného zasadnutia zo zdravotných dôvodov, zadovážil jednoznačné vyjadrenie ošetrojúceho lekára o jeho zdravotnom stave a rovnako aj odborné vyjadrenie znaleckej organizácie, ktoré obe potvrdili možnosť obžalovaného zúčastniť sa verejného zasadnutia dňa 12.11.2019 bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu alebo z dôvodu nebezpečenstva rozšírenia nebezpečnej nákazlivej choroby.

Práve úradné záznamy zo dňa 12.11.2019 a odborné vyjadrenie zo dňa 11.10.2019 boli nosným dôvodom pre rozhodnutie krajského súdu o tom, že žiadosť obžalovaného o odročenie verejného zasadnutia, ktoré sa malo konať dňa 12.11.2019, nepreukazuje taký zdravotný stav obžalovaného, výsledkom ktorého by bolo zhoršenie jeho zdravotného stavu v prípade účasti na verejnom zasadnutí. Uvedené zakladalo konštatovanie odvolacieho súdu, že pre vykonanie verejného zasadnutia, na ktorom konal v neprítomnosti obžalovaného, boli na taký postup splnené všetky zákonné podmienky.

Krajský súd, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por., odvolanie spĺňa náležitosti § 311 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu (prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák.) je napadnutý

rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Skutkové zistenia prvostupňového súdu, tak ako sú vyjadrené v napadnutom rozsudku, sú správne a úplné, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonávaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázke skutkových zistení odkazuje na veľmi podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu aj stotožnil. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia.

Obžalovaný PhDr. O. I. odvolanie založil na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby použitej v konaní pred súdom prvého stupňa. S jeho námietkami, skutkovými a právnymi, sa ale súd prvého stupňa v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by ostalo na odvolacom súde.

Vina obžalovanému musí byť dokázaná na základe dôkazov vykonaných v súlade s Trestným poriadkom. Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne, a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam.

Skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Súd prvého stupňa veľmi podrobne rozviedol dôkazy, ktoré usvedčujú obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku a jeho správne právne závery majú dostatočný skutkový základ v riadne vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

V posudzovanej veci uplatnené odvolacie námietky obžalovaného smerujú primárne do oblasti skutkových zistení. Z jeho strany ide o výhrady voči skutkovým zisteniam, spôsobu hodnotenia dôkazov vykonaných súdom nižšej inštancie a zároveň polemizuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa. V podstate sa obžalovaný takýmto spôsobom snaží presadiť vlastnú (pre neho priaznivú a od skutkových zistení súdu prvého stupňa inú) verziu skutkového stavu veci. Až následne z uvedených skutkových (procesných) výhrad vyvodzuje záver o nesprávnom právnom posúdení skutku, resp. o inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení.

Podľa názoru odvolacieho súdu odôvodnenie namietaného rozsudku predstavuje dostatočný základ pre jeho výrok, lebo súd prvého stupňa v potrebnej miere vysvetlil, na základe akých právnych úvah rozhodol a jasne odôvodnil svoje skutkové zistenia a závery.

Na tomto mieste odvolací súd poukazuje na nasledovnú časť odôvodnenia písomného vyhotovenia rozsudku súdu prvého stupňa:

„Obžalovaný síce urobil vyhlásenie, že je nevinný a bránil sa vyššie uvedeným spôsobom, že nenaplnil subjektívnu stránku súdeného prečinu, pred jazdou požil na dvakrát liek - tinkúru amara, a to 1. polovicu vypil cca o 08:20 - 08:25 a 2. polovicu, z ktorej ešte niečo vo fľaštičke ostalo cca o 08:40 hod. Na etikete fľaštičky je uvedené 230 gramov, pričom išlo o voľno predajný liek a odporučila mu ho jeho lekárka MUDr. T. K. s tým, aby si dávkovanie rozložil podľa potreby. Tvrdenia obžalovaného o užití tinkúry, ktorej zloženie nepoznal boli súdom vyhodnotené ako účelové, obžalovaný si tieto skutočnosti vymyslel v snahe zbaviť sa trestnej zodpovednosti za súdený skutok a vyhnúť sa dôsledkom svojho protiprávneho konania. Obžalovaný, keď sa podrobil dychovej skúške a bola mu nameraná hodnota 0,93 mg/l alkoholu v dychu, neuvádzal žiadne skutočnosti o ohľadom užitia lieku,

neuvádzal ani nič o zdravotných problémoch, tieto skutočnosti neuvádzal počas celého vyšetrovania. Tvrdenie, že si až po nejakom čase spomenul, že užil predmetný liek sa súdu javili infantilné. Je absolútne logické, že v prípade, ak si bol obžalovaný vedomý toho, že žiadny alkohol pred jazdou nepožil, prvé čo by urobil za takejto situácie je, že by žiadal buď opakovať dychovú skúšku, alebo by sa žiadal na odber biologického materiálu. O tejto skutočnosti bol obžalovaný aj poučený, pričom svedkovia K. N. a Q. K. zhodne uviedli, že obžalovaný odber krvi napriek poučeniu nežiadal. Zároveň súdu boli predložené znalecké posudky z odvetvia súdne lekárstvo, ktoré z odborného hľadiska rovnako vylúčili obranu obžalovaného. Z obidvoch znaleckých posudkov vyplynulo, že aj keby obžalovaný vypil celý obsah lieku, (pričom obžalovaný uvádzal, že celý obsah fľaštičky s tinktúrou ani nevypil), tak by v žiadnom prípade koncentrácia alkoholu v jeho krvi nedosiahla tak vysokú hodnotu, ktorá bola u neho objektívne zistená pri dychovej skúške. Je to medicínsky nemožné. Obžalovaný navyše uviedol, že nevypil celý obsah lieku Amara Tinctura a že žiaden alkohol nepožil, a to ani ráno a ani večer predtým ako vykonal jazdu, čím iba sám seba usvedčil z klamstva. Zároveň jeho obrana je spochybnená aj tvrdením znalca MUDr. Ľubomíra Straku PhD., ktorý uviedol, že obžalovaný v žiadnom prípade nemohol užiť tak veľké množstvo lieku Amara Tinctura, pretože by to viedlo k jeho vážnym zdravotným problémom, je vylúčené, aby obžalovaný užil predmetné liečivo v ním uvedenom množstve, pretože by sa na ňom prejavili vážne zdravotné problémy, ktoré mohli viesť k jeho hospitalizácii. Svedkovia K. N. a Q. K. rovnako nespomenuli, že by sa mal obžalovaný sťažovať na zdravotné problémy. Znalec MUDr. Dalibor Kállay (znalecký posudok predložený obhajobou) sa tiež vyjadril, že 230 g lieku Amara Tinctura môže obsahovať približne 99,36 - 108,56 g etanolu. Pri vypití celého objemu lieku Amara Tinctura sú najvyššie možné hodnoty 1,70 - 1,86 g/kg (promile) etanolu v krvi, čo predstavuje hodnoty 0,81-0,89 mg/l etylalkoholu vo vydychovanom vzduchu, pričom nepredstavujú hodnoty namerané pri prvej dychovej skúške obžalovaným.

V súhrne tak priamych ako aj nepriamych dôkazov, opierajúc sa len o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané a rovnako prihliadajúc len na skutočnosti, ktoré boli na hlavnom pojednávaní prebraté, mal tak súd jednoznačne, bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný ako trestne zodpovedná osoba sa dopustil konania popísaného v skutkovej vete, teda viedol osobné motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, v čase vedenia vozidla, dychovou skúškou mu bolo namerané 0,93 mg/l alkoholu v dychu, teda podstatne viac ako je hraničná hodnota ustálená súdnou praxou, teda viac ako 1 promile, ktorá je hodnotou, ktorá preukázateľne znižuje psychické funkcie vodičov, reagovať správne a včas na situáciu v cestnej premávke, a jeho konanie vykazuje všetky znaky prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona.“

V podanom odvolaní námietky obžalovaného smerovali najmä k tomu, že on nepožil žiaden alkohol, ale požil liek, ktorý mu predpísala jeho lekárka. S takouto obhajobou sa prvostupňový súd precízne a podrobne vysporiadal a odvolací súd nevidí dôvod na opakovanie rovnakých argumentov. Z analýzy odôvodnenia odvolania obžalovaného a jeho obhajcu vyplýva, že v podstate obžalovaný len opakuje, prípadne čiastočne modifikuje svoju obhajobu použitú v trestnom konaní. Odvolací súd však rovnako ako súd prvého stupňa po dôkladnom preštudovaní predloženého spisového materiálu dospel k právnomu záveru, že skutok tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku, sa stal, napriek všetkým znakom skutkovej podstaty prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. a dopustil sa ho obžalovaný. Aj podľa názoru odvolacieho súdu obžalovaného usvedčujú z jeho spáchania najmä výpovede svedkov K. N. a Q. K., v kontexte s dôkazmi, ktoré súd prvého stupňa popísal vo svojom odôvodnení. V ďalšom to boli najmä znalecké posudky, vypracované jednak na žiadosť prokurátora a jednak na žiadosť obžalovaného. Svoje úvahy súd prvého stupňa teda správne založil predovšetkým na vyššie uvedené usvedčujúcich dôkazoch, ktoré boli potvrdené a podporené ďalšími vykonanými dôkazmi. Všetky vykonané dôkazy a okolnosti z nich vyplývajúce vo svojom súhrne (na ktoré poukázal prvostupňový súd) odôvodňujú záver, že zavinenie obžalovaného na spáchaní skutku je bez akýchkoľvek dôvodných pochybností preukázané a vyvracajú obranu obžalovaného produkovanú v priebehu celého trestného konania. Z analýzy odôvodnenia odvolania obžalovaného vyplýva, že v podstate obžalovaný prostredníctvom obhajcu len opakuje svoju obhajobu použitú v trestnom konaní. K odvolacej námietke obžalovaného ohľadom spochybnovania znalca krajský súd uvádza, že nenašiel žiadne dôvody, ktoré by zakladali pochybnosti o objektívnej nestrannosti znalca. Znalec v podanom znaleckom posudku neriešil právne otázky, ale vyjadril sa len k odbornej stránke veci. Prvostupňový súd veľmi správne vyhodnotil oba znalecké posudky a podrobne uviedol svoje úvahy, ktorými mal za to, že závery v týchto znaleckých posudkoch jednoznačne preukazujú vinu obžalovaného.

Na preukázanie viny obžalovaného súhrn priamych a nepriamych dôkazov musí tvoriť logickú, ničím nenarušenú a uzatvorenú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru.

V predmetnej mase dôkazov, ktoré usvedčujú obžalovaného z predmetného skutku, neboli zistené také nedostatky, ktoré by spochybňovali ich hodnovernosť do takej miery, aby umožňovali aplikáciu procesného pravidla in dubio pro reo (ktoré vychádza z ústavnej zásady prezumpcie neviny) a oslobodiť obžalovaného spod obžaloby preto, že by nebolo dokázané, že obžalovaný sa dopustil skutku popísaného vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku.

Ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. že ich hodnotil na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu vadu v zmysle uvedeného ustanovenia (R 53/1992). V prejednávanvej veci odvolací súd ani sám na základe svojho presvedčenia nehodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom, ako tieto dôkazy hodnotil súd prvého stupňa. Odvolateľ primárne namieta v odvolaní hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa a predkladá odvolaciemu súdu vlastné hodnotenie dôkazov a vlastné predstavy záverov, ktoré mali vyplývať z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa si ale odvolací súd v plnom rozsahu osvojil a v podrobnostiach naň poukazuje.

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, predstavami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov.

Pri absencii odvolacích námietok obžalovaného proti výroku o treste odvolací súd vykonal všeobecný prieskum napadnutého výroku z hľadiska jeho zákonnosti a primeranosti (§ 317 ods. 2 Tr. por.). Krajský súd zistil, že súd prvého stupňa správne aplikoval ustanovenia hmotného práva rozhodujúce v okolnostiach prípadu pre uloženie peňažného trestu a trestu zákazu činnosti a tieto výroky zodpovedajú zákonu a stavu veci. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa vyplýva, že tento si zadovážil dostatočný skutkový podklad k rozhodnutiu o výroku o trestoch obžalovanému PhDr. O. I..

Súd prvého stupňa rozviedol svoje skutkové a právne úvahy vo vzťahu k výroku o trestoch, ktoré si odvolací súd osvojil v plnom rozsahu, a v podrobnostiach na ne aj vo svojom rozhodnutí poukazuje. Na tomto mieste krajský súd opätovne pripomína, že v dvojinštanchom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého stupňa a nadriadeného súdu tvoria jednotu a v prípade, ak si nadriadený súd osvojuje správnosť záveru napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, je potom jeho úlohou zamerať sa na riešenie odvolacích námietok obžalovaného a jeho obhajcu.

V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. US 78/05, III. US 264/08, IV. US 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Okresný súd správne aplikoval pri úvahách týkajúcich sa ukladania trestov ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zák., podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd prvého stupňa správne aplikoval všetky hmotnoprávne ustanovenia rozhodujúce pre uloženie druhu a výmery trestov, vrátane správneho zistenia poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. j) Tr. zák. Krajský súd uzatvára, že okresným súdom uložené tresty, a to peňažný trest vo výmere 500,- eur a pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súdom ustanovený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 21 dní a rovnako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 2 roky, považuje odvolací súd za zákonné, primerané a spravodlivé. Tento zákonný stav neboli odvolacie argumenty obžalovaného spôsobilé zvrátiť v rámci odvolacieho konania.

Reálne garantovanie a uplatnenie základného práva na súdnu ochranu aj v súdnom konaní trestnom neznamená, aby všeobecné súdy preberali skutkové a právne názory strany konania, ktoré v okolnostiach konkrétneho prípadu súvisia s uloženými druhmi a výmerami trestov.

Odvolací súd preskúmal správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku obžalovaným a nezistil žiadne pochybenia. Nezistil ani chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané a ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por. alebo § 371 ods. 3 Tr. por.

Na základe týchto skutočností potom krajský súd, ako súd odvolací, odvolanie obžalovaného PhDr. O. I. podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.